KARİKATÜR

İngiliz — Gemim geliyor denizleri yara yara
Seni yeneceğim başıma vura vura!

— Bu harp kat'î olarak nerede kazanılabilir?..
— Sulh masasında!...

ANKARA MEKTUBU

BAHAR:

Ah şu bahar ne kudretli mevsimdir. İnsan bu mevsimde yaşından on sene daha aşağılarda gezer, tozar.

Sabahleyin yataktan binbir ümitle kalkar ve berrak güneşin ağaçlardan süzerek pencerenizden içeri soktuğu aydınlıkla beraber hayal âlemine uçarsınız. Bilekleriniz kuvvetli, bacaklarınız çalâk ve kafanız işlektir. Kanatları yeni çıkmış bir kelebek gibi hafif ve hülyavî olursunuz.

Sema güzel, toprak şirin, ağaçlar şairane, insanlar hep iyidir. Hele kadınlar, başka bir dünyanın esirî mahlûklarıdır; yeni açılmış goncalar gibi rengârenk ve güzeldir. Gençleri ise, size yeni bir ruh, taze bir his aşılar. Henüz plâjlarla kararmamış ve çoğu çoraplarından ayrılmış bacaklar ve kollarından çıkmış bilekler sizi bucaksız füsun âleminde gezdirir. Ağaçlar sanki birer buket, çiçek tarhları ise birer ziyafet sofrasıdır.

Bahar, gazete okumamak şartile, bir cennet mevsimidir. Fakat onu okuduğunuz gün, cehennemin yolunu boylar ve bütün hayallerden ayrılırsınız.

*

KASSİNO, GAZİNO:

İtalyada Kassino hayli savaşlara sahne oldu. Bizde ise gazinolar birer savaş yeridir. Hele bunların çalgılı ve içkilileri tam mânasile birer harp meydanıdır. Burralarda eğer hesabınız görülürken bir kavga çıkmazsa eve dönüşte muhakkak vardır. Çünkü cebinizde para kalmıyacağı için evin ihtiyacı karşısında apışır ve bayandan bir hayli zılgıt yersiniz. Kassinosu da, gazinosu da tehlikeli yerler vesselâm.

★

DALGA BU YA:

Geçen akşam Ankara istasyonunda İstanbula giden bir arkadaşı uğurladım. Vagonların pencerelerinden uzanan başlara baktım, güzel güzel bayanlar da var. Aklıma gençlik seyahatlerim geldi. Bilmem her erkek öyle midir? Trende ve vapurda bana nedense bir avantür merakı gelirdi. Yalnız seyahat eden yol arkadaşı kadınlara bir incizap duyar, onlarla kâh bir hakikat, kâh bir hayal âlemi yaşardım. Hey gidi gençlik hey, ne ümitli, ne kudretli şeydi o..

★

NEDENMİŞ?

Başının tepe tarafı kedî yalamış gibi garip şekilde ıslak bir bayandı. Pencere önüne attığı iskemleye oturmuş, hava alıyordu. Bir aralık caddeden geçen bir tanıdık bayan onu görerek seslendi:

— Maşallah, böyle lüks bir apartmanda ha, Allah versin.

Bayan cevap verdi:

— Allah verdi, alıyor. Galiba bu ay çıkacağız. Evsizlikten bu koca barbaneyi tuttuk, eşyayı sata sata şimdiye kadar oturabildik. Ama, siz sağ olun, bu ay biz de yolcuyuz, bakalım ne tarafa?

*

NE FARKIMIZ VAR?

Hoş, apartıman denilen şu zıkkımda zaten kimin rahat ettiği var. Bir âlem ki, üstüste, kat kat insanlardan mürekkep. Fıçıdaki salamuradan bir farkımız, tuzumuzun eksikliğidir. Üst üste olmasına üstüste, darlığına da dar. Fıçılardaki balıklar hiç değilse ölüdür. Biz ise maalesef üstelik bir de canlıyız ve hislerimiz ayakta. Üst kattakilerin gürültüsünü, yandakilerin son haddine kadar açılan radyosunu, alttakilerin kömür kırmasını hep işitir, sinirleniriz.

İnsan bazan bu gürültüler dolayısile canından bezdiyor da, başını alıp dağlara fırlamak istiyor. Ne radyo, ne buz dolabı, ne elektrik.. fakat bu da mümkün değil, bir defa alışmışız, yoksa. Hani büyük şairlerimizden birisi de karısı için «Seninle de sensiz yaşanmaz» demiş ya; bunlarsız da yaşanmaz vesselâm. Alışmışız bir kere, Allah yine de gördüğümüzden yadetmesin.

Zaparta

Kız — Her yeni yaşa bastığım zaman arkadaşlardan hediye gelir...
Erkek — Ne yazık! Demek ancak iki, üç senede bir hediye alıyorsun!...

No. 439 CİLT: 17 SENE: 9 FİYATI 10 KURUŞTUR 25 MAYIS 1944

Karikatür

PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ MİZAH MECMUASIDIR

(ŞİRKETİ HAYRİYE) DE DENİZYOLLARINA GEÇİYOR..

Kayıkçı — Ha kaptan baba... Bizi de alacak misun?!...

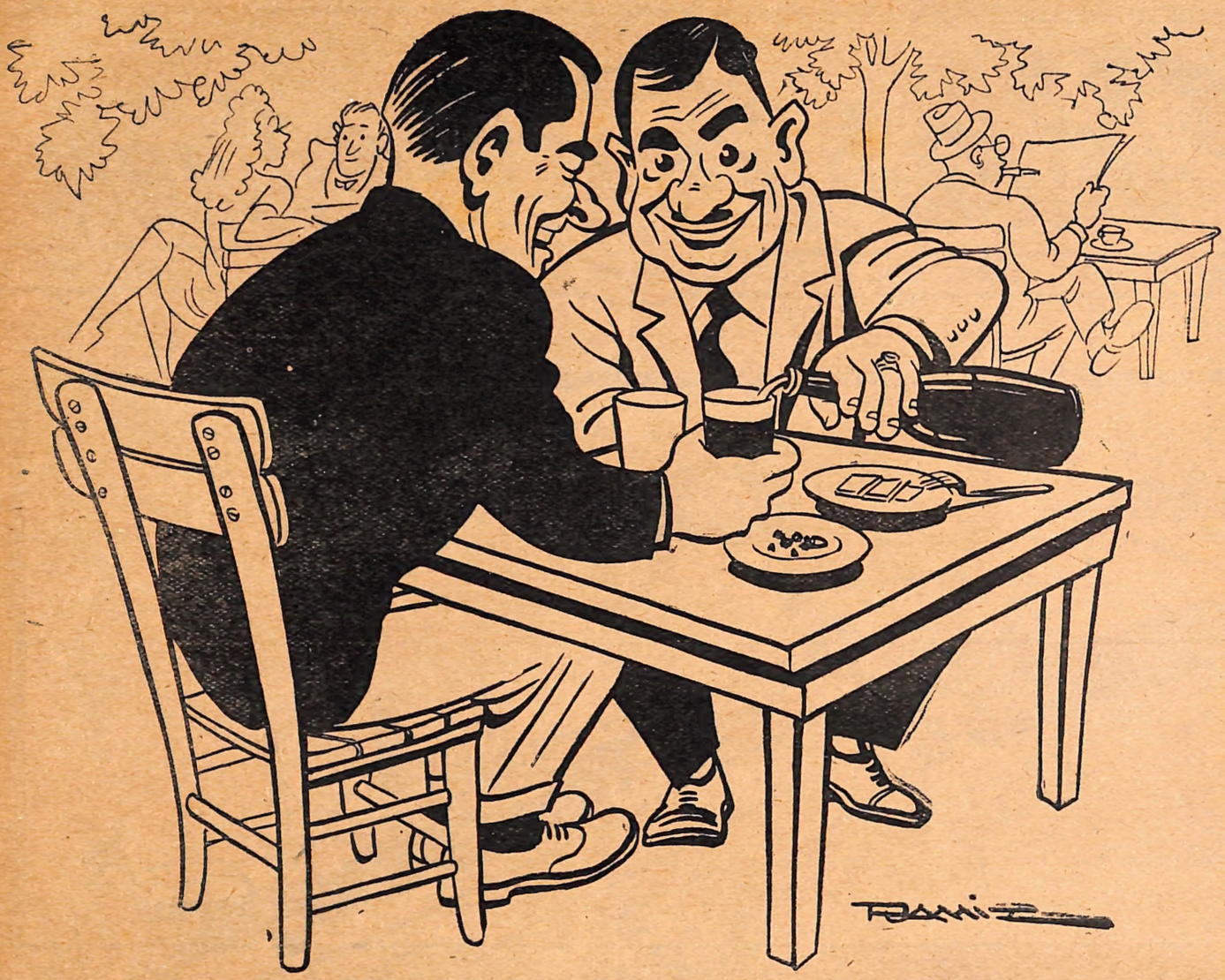

— Ben Alman, karım da Rus gibi senelerdir biribirimizle dalaşıyoruz...
— Bari hakkından gelebiliyor musun?...
— Ne gezer birader, arkadan kaynanam ikinci cephe açacak diye sesimi çıkaramıyorum!...

KURT İHTİYARLAYINCA

BİR zamanlar büyük şirketlerin birinde küçük bir şef idim. Küçük şef idim diyorum, çünkü bizim şirkette umum müdür, ve muavininden başka bir hayli büyük ve küçük şefler vardı. Ben de işte o küçük şeflerden biriydim. Şirketimiz devlet mekanizmasına dolayisile bağlı bulunan bir müessese idi. Bütçesi, memur kadrosu kadar geniş olan şirketimizde iş namına neler başarıldığını şimdi pek hatırlıyamıyorum. Fakat arasıra yine bir şeylerle meşgul olurduk, ve günün muayyen saatlerini de tamamile boş geçirirdik. Bu boş saatler pek hoş geçerdi. Küçük şefler büyük şefleri, büyük şefler de müdürü umumîyi veyahut muavinini makamlarında ziyaret ederler, kahvelerini, sigaralarını içerler, tatil zamanına kadar çene çalarlardı. Bizim büronun kadrosu üç küçük şeften, bir muavin ve bir de daktilodan ibaretti.

Üç arkadaş biribirimizi iyi anlamış, ve uyuşmuştuk. İçimizden biri nasılsa müdürü umumîye çatmıştı. Daha doğrusu bahçe ve çiçek meraklısı olduğu için her sabah patronun masasını bir çiçek buketi ile süslemekle işe başlamış, ve az zamanda ona hulûl etmişti. Yukarıda dediğim gibi, anlaşmış ve sevişmiş arkadaşlar olduğumuz için çiçek bahçesine sahip olan arkadaş patrona bizi de prezante etmiş, ve biz de onun imtiyazlı memurları sırasına girmiştik.

Patronumuz, daha doğrusu müdürü umumîmiz çok iyi bir adamdı. Yegâne kusuru maiyetine karşı olan sun'î gururu idi. Haddizatında pek mütevazı bir adam olan patronumuz, bu gururu disiplini temin etmek için takınırdı. Okadar ki, biz üç arkadaşı huzurunda oturtup kahve ve sigara ikram ettiği halde muavinini, ve diğer büyük şefleri karşısında ayakta tutar, emirlerini sert bir ifade ile verir, ve müsaadesi olmadan hiç birini doğrudan doğruya odasına kabul etmezdi.

Biz, üç imtiyazlı arkadaş, patronun teveccühünü kazanmış olmaktan mütevellit sarhoşlukla vaziyetimizden emin olarak kendi kendimize imtiyazlar dağıtırdık. Gün ortasında münavebe ile çıkar, gezer, randevularımızı dahi kaçırmazdık.

Aklımda iken onu da söyliyeyim: Müdürü umumîmizin büyük bir kusuru da vardı. Bu kusur, çenesini düşük zannettirecek kadar olan gevezeliği idi. Disiplin temin etmek için diğer şeflerle nekadar kısa konuşuyorsa bizlerle lâfı okadar uzatırdı. İşsiz kaldığı zaman, hademesini gönderir, içimizden birini çağırtır, ve saatlerce yanında alakoyarak incir çekirdeği doldurmıyacak bir mesele etrafında fikir yürütürdü. Onun bu teveccühünü kaybetmemek için bu ağaryalara tahammül ederdik ama, huzurundan perişan birhalde, âsabımız gergin, fanilâmız ter içinde çıkardık.

Bu hal üç sene kadar devam etti. Bu müddet zarfında günde birkaç defa patronun söz yağmuruna tutulmak bedbahtlığına uğradık. Mevkiimizi kuvvetlendirmek ve terfimizi temin etmek maksadile gösterdiğimiz bu celâdetin semeresini maalesef göremedik, ve benzini tükenmiş traktörler gibi yerimizde saydık.

(Arkası 11 inci sayfada)

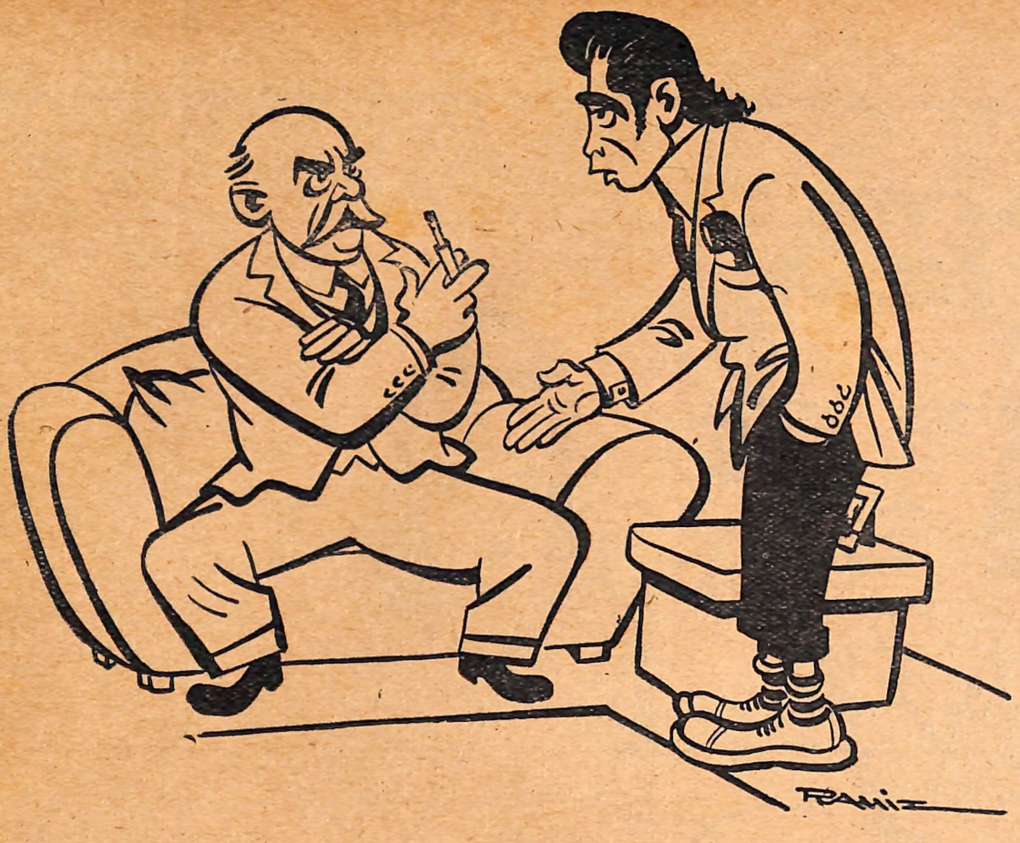

Baba — İmtihanlar başlıyor, bu sene kendini göster yavrum...
Oğul — Merak etme baba... Kendimi göstermek için her gün sokak sokak dolaşıyorum!...

Akıl Hocası

Konyada T. H. O. B.

«Bununla dördüncü mektup oluyor, cevap alamadım. Siz ciddi sualleri cevapsız mı bırakırsınız? Öyle ise ben de şakadan bir sual sorayım ki, cevabı çabuk gelsin: Bir kızın erkek olduğunu haber aldım, aklım ermedi, siz ne dersiniz?»

CEVAP:

Dördüncü mektubunuzla bu sütunun lâtifeye mahsus olduğunu keşfetmiş bulunuyorsunuz, pekâlâ.. Fakat bunu keşfettikten sonra bile lâtife diye gönderdiğiniz sual yine ciddi... Buna ne diyelim?

★

İzmirde F. O.

«Temiz bir aile çocuğuyum. Kendimden birkaç yaş büyük, iyi kalpli, nazik ve muktesit bir kadın sevdim. Evlenmek istiyorum. Aramızdaki yaş farkını öne sürerek tereddüt gösteriyor. Siz ne dersiniz?»

CEVAP:

Sualinizin karşılığını aşağıdaki cevapta bulacaksınız.

★

İzmirde bayan S. O.

«İlk eşim bana hayatı zehir etti, güçlükle kendisinden ayrıldım ve evlilik hayatından gözüm yıldı... Şimdi benden birkaç yaş küçük, temiz kalpli, dürüst ve meslek sahibi bir genç benimle evlenmek istiyor. Tereddüt içindeyim. Siz ne dersiniz?»

CEVAP:

Aile saadetinde, yaşlardan ziyade, mizaçlar vazife görür. Mesele, tencere ile kapağın biribirine uymasındadır; tencere ile kapağın biribirini erken veya geç bulmasında değil,.. Vakaa birinin ötekinden yaşlı olması, aile hayatında hâkimiyet tesisi bakımından ehemmiyetlidir; fakat bu yaş üstünlüğünün muhakkak erkekte aranmasının sebebi, ötedenberi, erkek hâkimiyetine alışılmış olmasından ileri geliyor... Mizaçlarınız uyduktan sonra, evlenme kararını verir ve hemen yaş farkından istifade ederek idareyi elinize alırsınız!

★

İstanbulda S. S. S.

«Tombul Teyzenin boynundaki kürk hangi ormanda yetişen tilkinin postudur ve hangi babayiğit tarafından avlanmıştır?»

CEVAP:

Bir sürgün avı esnasında elde edilen bir orman dolusu tilkinin postlarından yapılmış olduğu için avcıların esamisini ayrı ayrı sayamıyacağız.

★

Samsunda B. E.

«Civarda bir köyün erzak anbarında, gece saat dört sularında, bir kaç kişi yakalandı... Acaba içerde ne yapıyorlardı?»

CEVAP:

Kim bilir, belki buğdayları filizlenmekten kurtarmak için bir ayak evvel piyasaya sürmek istiyorlardı.

★

Ayvalıkta Ş. Ş.

«1. Leyleğin gağası neden uzun?

2. Sevginin maebdei neresidir? Bunu hangi kuvvet besler?

3. Saçma ve saçmalama kaç mânaya gelir? Mastarları nedir?»

CEVAP:

1. Leylek, hilkat günü, gağa taksimine gelen son kuş olduğu için ezeli kassam elinde kalan bütün gağa tasarrufunu ona bağışlamış olacak ki, böyle uzun gağalı olmuş!

2. Vicdanda başlar, cüzdanla beslenir.

3. Mastarları ayrıdır: Akıllı adamın lâfına saçma, akılsızınkine saçmalama deriz.

★

Gönende B. A.

«Öğretmenlerin aylığına zam yapılıyor da bizim notlara neden zam yapılmıyor?»

CEVAP:

Onlar çalışıyorlar da zam görüyorlar. Siz de çalışırsanız hakkınızı alırsınız!

★

Bursada K. Ç.

«Bir hastabakıcıyı seviyorum. Fakat biraz havaî... Evlenirsem mesut olabilir miyim?»

CEVAP:

Evlendikten sonra her gün bir hastalık icat ederek kendisini meşgul ederseniz bahtiyar olursunuz.

★

Bafrada S. C. Ö.

«Bir gün evvel türkçeden başka dil bilmezken bir gün sonra çince konuştum... Ne dersiniz?

CEVAP:

Çince olduğunu kim anlamış ki, siz iddia ediyorsunuz? Belki japoncadır!

Akılhocası

Ziyaretçi — Peki, havadissiz kaldığınız günler ne yapıyorsunuz?..
Gazeteci — Gayet kolay, üç sene evvelki havadisleri tekrar koyarız: İkinci cephe yarın öbür gün açılıyor, ihtikârı önlemek için tedbir almıyor, bir yolsuzluk daha!....

— Daha vücuduma hiç bir erkek dokunmamıştır..
— Vah vah! ne vakittenberi tramvaya binmiyorsun?...

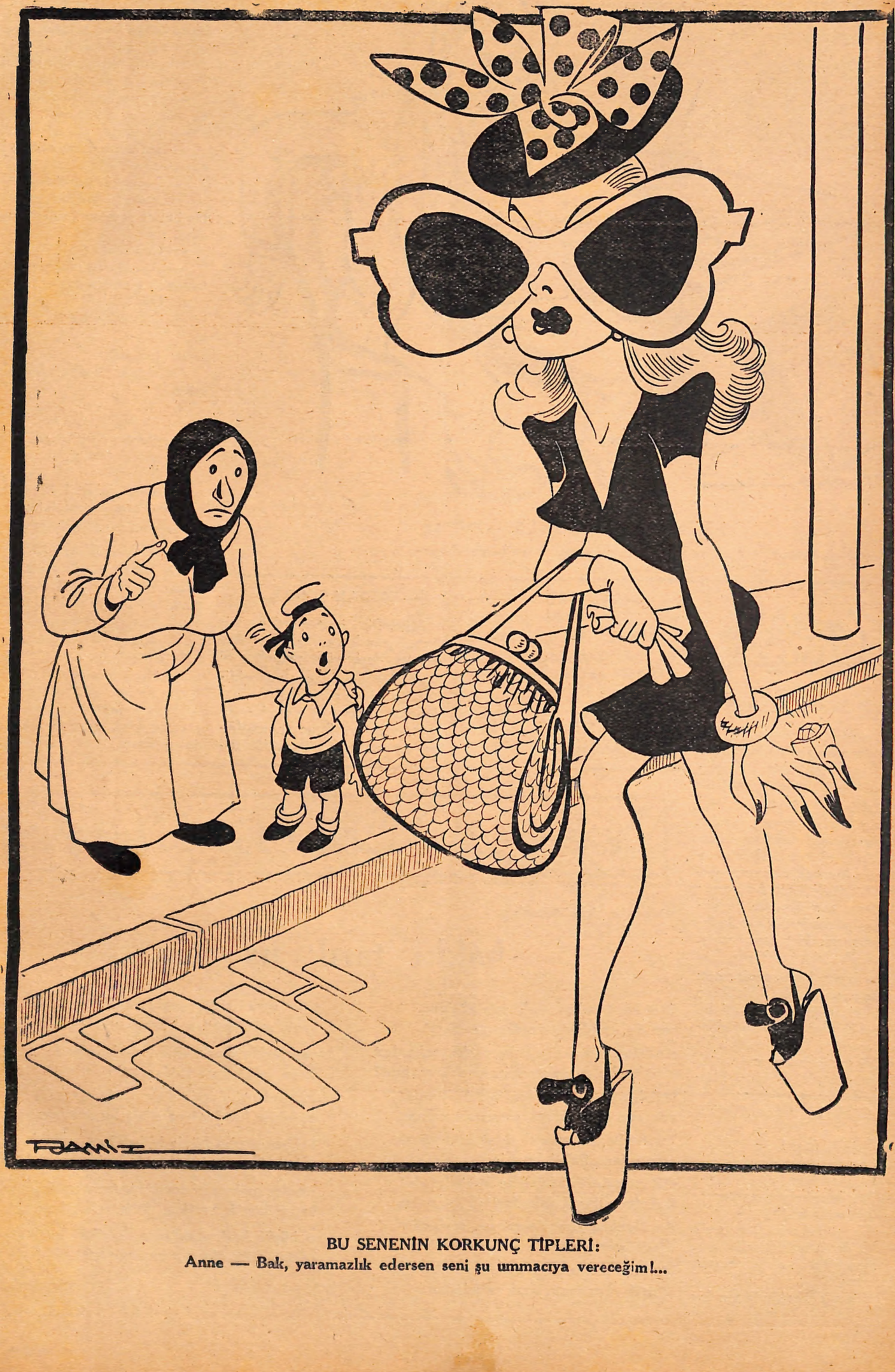

BU SENENİN KORKUNÇ TİPLERİ:

Anne — Bak, yaramazlık edersen seni şu ummacıya vereceğim!...

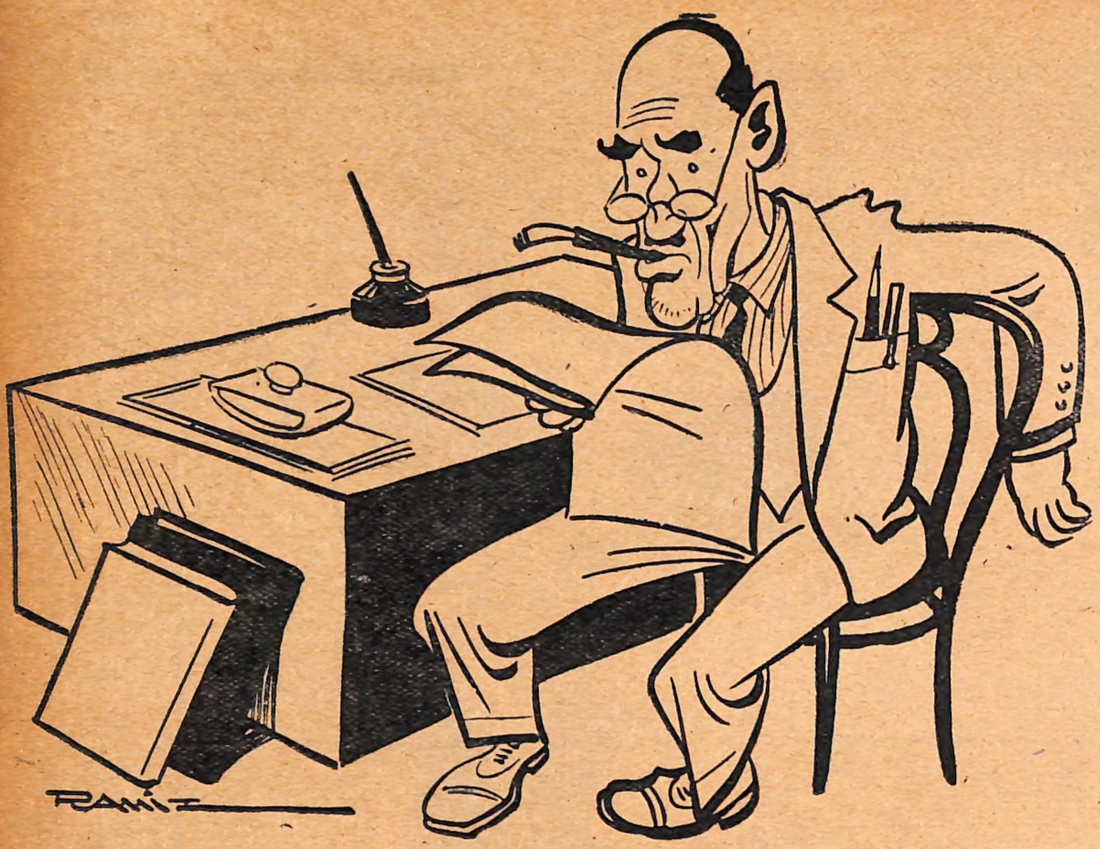

BÜTÇE MÜZAKERELERİ SIRASINDA:

Aylıkçı — Hükûmet, masrafını iradına uydurmuş, darısı benim başıma!..

Kimse DUYMASIN

ACEP ESBABI NEDEN?

Deniz suları alçalıp yükseldiği zaman sebebini ne rüzgârda ararız, ne de toprakta... Gözlerimizi hemen yerden gökyüzüne çeviririz, aya bakarız.

Gariptir ki, alçalıp yükselen şey deniz suları değil de bizim sinirlerimiz olunca sebebini uzaklarda aramak aklımıza gelmiyor da gözlerimizi burnumuzun dibine çeviriyoruz, ve bunun için hâdiseleri biraz bulanık görüyoruz. Her sinir hamlesinde, acaba kim gıdıkladı, kim nasırına bastı, kim guguk yaptı diyecek yerde, acaba işsizlikten mi, yoksa züğürtlükten mi bu hale geldi diye hastayı yoklasak, zannımca, daha faydalı bir tedaviye yol bulunacak...

Fıkrayı hatırlatalım mı? Hastanın biri doktora gitmiş:

— Gözlerim bulanık görüyor.

— İhtiyarlıktan!

— Midemde bir ağrı var..

— İhtiyarlıktan!

— Ya kalbimin çarpıntısı?

— İhtiyarlıktan!

— Ya dizlerimin titremesi?

— O da ihtiyarlıktan!

Hastanın bütün cinleri başına toplanmış:

— Senin de hekimlikten bir şey anladığın yok ya... Ne dersem, ihtiyarlıktan diyorsun.. Söyliyecek lâkırdı, verilecek ilâç bulamıyorsun!

Doktor, serinkanlılıkla cevap vermiş:

— Senin bu hiddetin yok mu, dostum? İşte bu hiddetin bile ihtiyarlıktan!

KROMDAN SONRA..

Müttefik gazetelerden bir kaçı, kromdan sonra, Orta Avrupaya deri, yün, pamuk gibi maddeler de ihraç etmemekliğimizi tavsiye ediyorlar. Bir bakımdan hakları da var: Kendileri Avrupaya ihraç yapmadıktan sonra bizim ihracatta bulunmaklığımız gayri tabiî olmaz mı? Fakat, onu gönderme, bunu yollama derken, bizim, muharip devletlerden farkımız kalmıyacağı da tabiîdir.

Bilmem, fıkrayı bilir misiniz? Adamın biri arkadaşına gitmiş:

— Yarın belediye dairesinde nikâhım kıyılacak...

— Mübarek olsun!

— Sen de şahidim olarak bulunacaksın.

— Teşekkür ederim...

— Yalnız, nikâha gelirken bir buket getirmeyi unutmazsın, değil mi?..

— Unutmam tabiî.

— Ayaklarına da bir lustrin iskarpin giyersin...

— Olur.

— Başına da bir silindir şapka...

— Pekâlâ!

— Sırtına da siyah bir jaket atay.

— ....

— Neden sustun?

— Ben bu nikâh şahitliğinden vazgeçiyorum galiba...

— Niçin?

— Dediğin gibi hareket edersem, orada beni tanıyan tanımıyan, güvey budur diyecek!

TEVKİFHANEDE

— Bakırı altın diye süren kalpazan yok mu? Onu görmiye geldim!

— Akrabası mısın?

— Hayır, ihtisasından istifade edeceğim..

— Nasıl ihtisas?

— Evde çakıltaşı gibi bir kerimem var, bunu nasıl elmas parçası gibi sürebilirim, onu anlıyacağım!

ÇAMDEVİREN

caizesiz kasideler:

hakkı tarık us için

üstat bana yolladı «elli yıl» kitabını,
ben de kasideyle verdim cevabını!
yazdığım kasideyi «haber» alır mı, yahut,
«vakit» bulup çeker mi okumak azabını?
hele ben kasidemi yazayım, dinlemezse,
ona «en sondakika» sorarım hesabını.
hesaba hacet var mı? üstat hakkı tarıkı
tanıyanlar bilirler bu işin esbabını:
elâlemin derdini kendine mal eder de
farketmez kendisinin fecrini, mehtabını.
değil yalnız yanında çalışan cevherleri,
düşünür ayrı ayrı her kalem erbabını.
bir irfan mektebine benzetti ceridevi,
öğretti yaşamanın usul ve âdabını.
toplu iğne orada çuvaldız oldu işte,
hakkı suha oradan içti aşk şarabını.
naşit hakkı orada akord etmişti evvel,
sonra refik ahmede devretti rübabını.
bizim de gönlümüzü alır sözle, yaziyle,
melekler kaydediyor elbet bu sevabını.
kalmamış olsa böyle birkaç hayır sahibi
çoktan kapar, giderdik biz kaside babını!
okadar mahviyeti sever ki, mağrur diye
kapar büyük harflere defterle kitabını.
o, büyük harfi atmış, sen de küçük harfi at,
çekme artık okuyup yazmak ıztırabını!

çamdeviren

— Bukadar güzel şeylerin her biri için kim bilir neler verdin?...
— Birer parça ümit!..

Kime niyet, kime kısmet

YAZIHANESİNDEN ayrıldığı zaman üzüntülü, sıkıntılı idi. Akşama kadar zincirlemeler, sahte faturalarla meşgul olarak biraz oyalanmıştı. Fakat işlerini bitirip dükkânını kapatınca dün akşamki manzara gözlerinin önünde canlandı. Sarışın metresi, o sabah bir kuyumcunun camekânında gördüğü tek taşlı bir yüzüğü kendisinden istemişti. Zekinin de, her nedense, bir cimriliği tutmuş, şeytana uyarak:

— Bu ay üstünü, başını yeniledik... Mücevherat faslını da gelecek ay açarız! Diyecek olmuştu... Vay, bunu söyleyen sen misin? Zelihanın gözleri mavi birer fincan gibi açılmış, içinden alevler fışkırmıya başlamıştı:

— Demek bana yaptığın elbiselerin, verdiğin hediyelerin hesabını, kitabını tutuyorsun, öyle mi?

Zekinin kuyruğunu şeytan bir daha çekmiş, o da metresine mukabelede bulunmuştu:

— Elbet, hesap kitap tutarım... Ben tüccar adamım!

Bu cevabın karşısında küpe binen Zelha:

— Hesap, kitap ha... Ben zamane tüccarının hesabını da, kitabını da bilirim... Bundan sonra ben de sana bol keseden yaptığım ikramların, ihsanların hesabını, kitabını tutacağım... O zaman görürsün!

Diye haykırmıştı. Zeki, bu tehdide karşı, hemen yelkenleri suya indirecek yerde babayiğitlik taslamak cesaretini göstermişti:

— O zaman da ben alacaklı çıkarım...

O, bunu söyler söylemez Zeliha da hemen masadaki saatı kapmış, kafasına fırlatmak üzere kolunu geriye uzatmıştı; İşte Zeki bu hızalma ameliyesi esnasında birdenbire salondan fırlamış, apartıman kapısından çıkarken masa saatının duvarlarda parçalandığını işitmişti.

— Çok şükür, erken davrandım, yoksa ben iyi kötü bir kafa kaybederdim, Zeliha da bir saat kazanırdı!

Aradan yirmi dört saat geçince Zekide tekrar Zelihayı görmek arzuları baş gösterdi, işte yazıhaneden çıkarken duyduğu sıkıntı bundan ileri geliyordu...

Zelihaya kendisini affettirmek için ne yapmalıydı? Bunu düşünüyordu. Bir kere o pırlanta yüzüğü alacaktı. Ya sonra? Şöyle zengin tarafından bir çiçek buketi...

Evvelâ çiçekçiye uğradı, buketi hazırlattı, otomobile gönderdi; ondan sonra kuyumcuya girdi, yüzüğün pazarlığını yaptı, kutuyu eline alarak otomobile doğru ilerlerken...

Ansızın, yaya kaldırımın üzerinde, karısı ile yüz yüze geldi.

Şefika ile bu karşılaşma, zavallı Zekinin - görüyorsunuz ya, vurguncuların da zavallı oldukları dakika varmış! - damarlarındaki bütün kanları donduruyor gibi oldu.

Şefika, bir kocasının yüzüne, bir de elindeki kutuya bakarak:

— Eğer caddenin üstünde olmasaydım senin boynuna sarılacaktım! dedi.

Zekinin dili tutulmuştu. Karısının, boynuna mı, boğazına mı sarılmak istediğini fark edememişti. Kadın sevinçle gülüyordu:

— Sabahleyin evden çıkarken sana doğum günüm olduğunu hatırlatmamıştım... Halbuki sen bunu daha evvelden düşünmüşsün, bana hediye almışsın... Ne bahtiyarım!

Zeki o zaman kendine geldi, o da gülmiye başladı:

— Unutur muyum, Şefika, o hayırlı gün unutulur mu? Sana bir sürpriz yapmak istemiştim... Haydi, otomobile gidelim.

Otomobilde muhteşem bir çiçek sepeti ile karşılaşan Şefika kendisinden geçmişti:

— Senin kadar vefakâr bir koca, hiç bir kadına nasip olmamıştır... Bana kısmet oldu!..

— Talihin varmış da ondan, şekerim, yoksa başkasına kısmet olurdu!..

Papağan

Kenarın Dilberi

ROMAN: RAGIP SEVKİ

— 29 —

— Halbuki.. mektup.. daha başka söylüyor...

Mahmure birdenbire hıçkırdı, kapıya doğru koştu ve birden durdu:

— Artık anlıyorum, beni sizinle mesut bırakmıyacaklar, anlıyorum, hem de...

Sesi bir anda dikleşti, gözleri kurudu, yüzüne bir kan dalgası hücum etti:

— İstanbul bu, koca İstanbul... Her tarafı ayrı bir memleket. Kenar semtlerin korkunç halini ben biliyorum. Orada bedbahtlık, fakirlik, huzursuzluk daima çöreklenmiş bir yılan halindedir. Orada bahtiyar olmak yasaktır. Orada iyi görünmek, mesut görünmek, varlıklı görünmek bir suçtur. Yoksa, eğer böyle olursanız sizin kafanızı ezerler... Beni biliyorsunuz. Ben bu kenar semtin kızıyım. Çocukluğum, genç kızlığım hep orada geçti. Ben gözümü açtığım gündenberi hep biribirlerini sinsi sinsi zehirlemiye çalışan insanlar gördüm. Oralarda kadınlar da, erkekler de bütün hayatlarının mevzuunu başkalarında fenalıklar arayarak geçirirler. Hiç birisi neşeyle, zevkle, sakin ve huzur içinde yaşamak istemez. Çünkü fakirdirler. Fukaranın gönlü, yağmurlu, puslu havalara benzer. Kasvet eksik olmaz. Ben, başkası, şu, bu hep bu kasvetin mevzuu oluruz. Dışarıda ısıracak insan bulunmadığı zaman içerden biribirlerini dişlemiye çalışırlar. Oralarda bir kadın kocasına, bir erkek karısına, bir kız anasına, bir ana kızına, bir erkek diğer bir erkeğe, bir komşu başka komşusuna düşmandır. Biribirleri için her şeyi söylerler. Biri ötekini yere vurduğu halde düşürdüğü adamla bir olup bir başkasına fenalık etmekten utanmaz. Ah, ah, ben bütün bu fenalıkları biliyorum, hepsini biliyorum. Bildiğim içindir ki, yaşarken hep kararsız yürüdüm. Ne yaptığımı bilmedim. Bütün o semtler halkı gibi, ben de kararsızlıklar içinde yuvarlandım. Hele kadınlarla erkeklerin müsavi olduğu gün bu hal daha kararsız, daha belirsiz, daha karışık oldu.

Eskiden hatırladığım günlerde bu semtlerde hâkim olan şey, itaattı, şimdi ise itaatsizlik. Eskiden kadınlar evlerinin içine, erkek korkusu ile zenberekleri arasından boşanmadan yaşarlardı. Şimdi ise bu zenberekler boşandı, artık ne içerde, ne dışarıda ahenk, düzen, dirilik, saygı kalmadı. O semtlerden kaç kızın birbiri ardısıra düştüğünü gördüm. Kaç ev, bu halle çalkandı. Kendi ayağile uçurumu yuvarlananlardan başka, o semtin o kötü huyu ile fenalığa gidenler gördüm. Adı fena çıkanlar içinde melek kadar masum olanlar vardı. Fakat bir kere fenalığa itilmiye başlanmışlardı. Böylece gidiyorlardı. Gitmeseler yuvarlanacaklardı.

Mahmure bir an nefes aldı, yüzü al al olmuştu. İkide birde yumruğunu sıkarak boşlukta, meçhul bir düşmana sallar gibi sallıyordu.

— İşte ben.. Allah bana mesut olmanın imkânlarını verdi. Fakat... O korkunç insanları, o korkunç ateş çenberini bile bile ben oralardan ayağımı çekmedim. Çekseydim, belki de bedbaht olmıyacaktım. Şimdi anlıyorum ki, benim için mesut olmanın imkânı yok. Sizi bedbaht etmek istemiyorum. Ben gitmeliyim, buradan gitmeliyim. O beni parçalamak, zehirlemek, yok etmek istiyen insanların ateşine gitmeliyim. Böylece yalnız ben bedbaht olmuş olurum, siz kurtulursunuz...

Boğuk bir hıçkırıkla döndü, kapıyı açtı, dışarı fırladı.

Feyzi bey hayretler içinde, hiç kımıldamadan, gözlerindeki hiddet ve hüznün yavaş yavaş eridiğini hissederek Mahmureye bakmıştı. Mahmure konuştukça, yumruğunu salladıkça, yüzü al al oldukça hayranlığı artıyordu. Hele konuşması... Bir kenar semtinin kızı bukadar derin mi düşünebilirdi? Gerçekten bütün bu söylediklerinde hak var mıydı? Halbuki Feyzi bey eski günlerin kenar mahallelerini de bilirdi.

O içi dışı ödağacı kokulu, patiska perdeli sakin, sessiz kenar mahalleleri yer yer birer aile ocağı halinde idi. Ortada sadece erkekler ve çocuklar görünürdü. Kafes arkalarındaki kadınların evlerinde işleri güçlerile meşgul olduklarını, mevlûtlar, lohusa şerbetleri, düğünler, kına geceleri ile uğraştıklarını bilirdi. Halbuki kaidelere, akidelere, itaata ve ananevî usullere bağlı olan bu semtler birdenbire yeni bir hayatla yüzyüze gelivermişti. İnkılâp, her memleketin çeşitli safhalarında, daha kuvvetli ve daha esaslı temeller atmak üzere rahneler açmıştı.

Mahmure haklıydı. Bu yeni tarzı hayat o semtlerdeki insanları şaşkına çevirmişti. Bocalıyorlardı. Ana kapalı, kız açık, baba müteredditt, büyük baba isyankârdı. Kaideler, akideler, ananeler mevzuubahis edilince bunları herkes kendine göre tefsire başlamıştı. Genç kız her şeyi, bütün eskileri saçma, mânasız ve lüzumsuz buluyordu. Halbuki bunların yerine konacak şeyler üzerinde bir fikir sahibi bulunmadığı için şaşırıyor, tereddüt ediyor, yürümek için görüp tatbik edeceği insan arıyordu. Görüp tatbik ettiği insan ise kendisine benzer insandı. O da müteredditti. O da ne yolda, nasıl yürünceğini bilmiyordu. Bir takım eski kaideleri tatbik ederken bunun bir ayıp teşkil edip etmiyeceğine bakıyordu.

Feyzi bey bunları düşünürken Mahmurenin de ayni safahatı geçirdiğine kani olmuştu. İlk günlerde onda görmemiş insanların birçok acaiplıklerini gördü. Bazan yaptığı hareketlerden utandı. Fakat Mahmurevi deli gibi seviyordu. Bu içi bahar gibi güzel, ılık ışıklarla dolu genç kızda kendi aşkının izlerini daima bulurdu: «Bir gün elbette duracak, durulacak. Benim istediğim hale gelecek» diyordu. Lüzumsuz yere mücevher takmalarına kızardı. Mânasız bir takım açgözlülükleri vardı. Uzaktan yakından tanıdıkları, bildikleri ona çok kapalı bir tarzda Mahmurenin şımarıklıklarını, görmemişliklerini, hattâ âdiliklerini dokundurmak isterlerdi. Fakat Feyzi bey her seferinde gülerek söze başka şeyler karıştırırdı. Nitekim onun sosyeteye karşı bir aralık duyduğu cezbeyi aksine, beğenmişti. Fakat poker masaları başında ince dillerle dedikodu yapmaktan, bazan da biribirlerine karşı âşıkane iltifatta bulunmaktan, hattâ daha fenası - bir takım gizli maceralar hazırlamaktan hoşlanan bu muhiti ne Mahmure hazmedebilmiş, ne de Mahmureyi muhit benimseyebilmişti.

— Arkası var —

— Hem daha çok sevebilmek, hem de daha iyi anlaşabilmek için her şeyimizi biribirimize açmalıyız...
— İmkânı yok, çünkü cüzdanım yanımda değil!...

HAFTADAN HAFTAYA

(4 üncü sayfadan devam)

Günün birinde şirketimizde büyük bir değişiklik oldu. İdare meclisi ile müdüriyet arasında çıkan bir ihtilâf yüzünden patron sandalyesinden kaldırıldı ve umumî murakıpliğe tayin edildi. Bu değişiklik bize derin bir nefes aldırdı. Artık günün muayyen saatlerinde, patronun huzurunda, sandalyeye yarı ilişmiş bir vaziyette ter dökmekten kurtulmuş oluyorduk.

Geçen gün, gazetelerde büyük başlıklarla şu havadis gözüme ilişti:

BULGAR NİYABET MECLİSİ ÂZALARI HEP BİRDEN HİTLERİN MÜŞAVERE MAKSADİLE YAPTIĞI DAVETİ KABUL ETMEDİLER.

Bu havadisi okuyunca size naklettiğim vaka hatırıma geldi. Patronumuz istifa edip şirkete murakıp tayin edildiği zaman bizi de eskisi gibi çene çalmak için davet etmişti de biz de Bulgar niyabet meclisi âzaları gibi onun davetini reddetmiştik.

KARİKATÜR

Kıbrısta mecmua ve kitap neşriyatımız umumî bayii ve genel satış merkezi:

Kemal Rüstem Kitabevidir

Telefon: 681 P. Kutusu 239

LEFKOŞA

Yedigün, Karikatür, Model, Karagöz ve diğer neşriyatımızı buradan tedarik edebilirsiniz.

Yedigün Müessesesi

PARFÜM SOLİD

MAKBULE GEÇECEK GÜZEL BİR HEDİYEDİR.

Yavrunun kuvvetli, sağlam olmasını, neşeli büyümsini istersen

FASFOTİN Necati

Yedir

Vitamini bol, kalorisi fazla bu kıymetli bebek gıdasını minimini lere mutlaka yediriniz.

Bütün bu hareketlere ne lüzüm var ZAİFLAMAK İÇİN RADYO KARBON kullanınız

RADYO KARBON

BÜTÜN ECZANELERDE BULUNUR

Bayanların ve kadın berberlerinin

NAZARI DİKKATİNE

15 dakikada dünyayı gençleştiren ve 18 muhtelif renkte bulunan

CHROMEKTO

SAÇ BOYASI

Saç boyasını eczane ve parfümörlerde arayınız. Deposu: İstiklâl caddesi Parmakkapı No. 52. Telefon: 40899

Taşra vilâyetlerimizde bayi arıyoruz.

Ademi iktidar

ve belgevşekliğine karşı

HORMOBİN

Her eczanede bulunur P.K. 1255

REÇETE İLE SATILIR.

Güzel diğer mânasile sempatik olmak her kadının candan arzuladığı bir istektir. Giyimi güzel, makiyajı yerinde olan bir kadın, bulunduğu mahitte sıcak bir hava yaratır, muhitini âdeta büyüler. Onunla herkes alâkadardır. Küçük bir iltifatı bir kazanç telâkki edilir. Diyeceksiniz ki, böyle kadın nadir yaratılışlardandır. Tabiat binde bir kuluna böyle güzelliği nasip eder. Yanılıyorsunuz; çirkin kadın yoktur, giyinmesini bilmiyen, makiyajını yapamıyan kadın vardır.

GÜZELLİK FORMÜLLERİ

Her kocanın karısına, her gencin nişanlısına hediye edebileceği en güzel eserdir. Makiyaj, giyim ve renk hakkında etraflı bir malûmat veren kadın için toplu bir cemiyet bilgisi olan bu değerli eser, YEDİGÜN Neşriyat müessesesi tarafından hazırlanmıştır. Dört renkli nefis bir kapak içinde baştan başa renkli sayfalarla süslenmiş olan yazı ve resimle makiyajın, giyim ve rengin bütün inceliklerini anlatan bu güzel kitap çıkmıştır. Bütün kitapçılarda bulunur. Fiyatı 150 kuruştur.

10 SENE DAHA GENÇ

Bayan G. yazıyor: "Zevcim ad gözlerine inanamayordı. Her akşam y mazdan evvel Penbe renkteki Toka kremini kullanıyorum. Yumuşayan, taz şen ve buruşuksuz bir hal alan ten bütün arkadaşlarım gıpta nazarlarile b yorlar ve 10 sene gençleştiğimi söylıyor Bu şayanı hayret tebeddülü, yegâne gıdası olan Tokalon kremlerine medyunu

PARASIZ GÜZELLİK KUTU Derununda (beyaz ve pembe) re lerdeki Tokalon kremleri ile m telif renklerde Tokalon pudras nümunelerini havidir. Ambalaj sevk masrafı olarak 20 kuruşluk pulu aşağıdaki adrese gönder Tokalon servisi 23 P. Posta ku 622, İstanbul.

KARİKATÜR

İDAREHANESİ:

İstanbul, Ankara caddesi Ac musluk sokağı No. 7.

Telgraf: İstanbul KARİKATÜ

Telefon: 23031

ABONE ŞARTLARI:

Türkiyenin her tarafı için s neliği 500, altı aylığı 250, t aylığı 130 kuruştur.

Ecnebi memleketler için sen liği 800, altı aylığı 400 kuruştu

Üç aylık abone kaydolunma

İdarehaneye gönderilen yazı resimler, basılsın basılmas geri verilmez.

Neorin

Nezleyi Derhal Keser

Karikatür

TOMBUL TEYZE MARUL MEVSİMİNDE:

Tombul Teyze — Kocacığım, sen seç.. göbeklileri sen daha iyi anlarsın!...

Basıldığı yer: Yedigün Matbaası

Sahibi ve U. Neşriyat Müdürü: Sedat S.